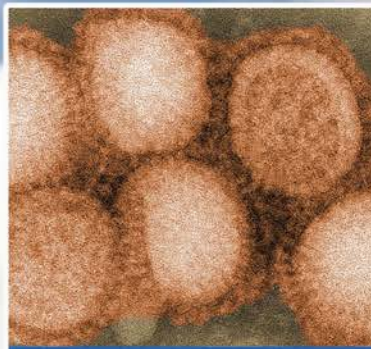

bioSCOPE [2]

Deze maand:

En de winnaar is... p. 8

Alles wat je wilt weten over griep p. 9

Bumpy, Big Ugly en Pigbutt: MBARI! p. 13

English articles included!

Ontdek de BioScope en praat mee op Facebook!

Deze maand zat mijn hoofd vol. Vol met duiven. Ze komen niet altijd even intelligent over, die duiven. Ze vliegen vaak tegen de ramen aan, kunnen door hun zware gewicht niet goed opstijgen en als ze eenmaal in de lucht zijn, zijn ze door hun logge lijf nog steeds niet erg wendbaar.. Maar

deze week veranderde mijn beeld over de ogenschijnlijk domme vogel.

Ondanks dat ze niet weten hoe ze moeten schuilen voor de regen, slagen duiven wel voor de spiegelproef. Ze kunnen zichzelf dus herkennen en komen daarmee in de exclusieve lijst naast onder andere de chimpansee, olifant, ekster en natuurlijk de mens. Uit onderzoek blijkt zelfs dat duiven betere zelfherkenningsvaardigheden hebben ten opzichte van drie jaar oude kinderen. Dat is toch best een prestatie.

Maar wat mij toch echt van mijn stoel liet vallen was een onderzoek uit 1995 van Watanabe, Sakamoto en Wakita. Zij lieten zien hoe een duif kon worden getraind om schilderijen van Picasso en Monet van elkaar te onderscheiden. De vogels konden uit eindelijk zelfs van schilderijen aangeven of ze kubistisch of impressionistisch waren, terwijl ze de schilderijen nog nooit hadden gezien! Inwendig applausje voor de duif.

Door deze bijzondere informatie heb ik toch wat meer respect gekregen voor de *Columbidae*. En hopelijk heb ik jullie ook kunnen inspireren. De volgende keer als jullie de elegante postduif zien langsfladderen of hem ziet rondwaggelen op een plein hoop ik dat jullie denken aan dit verhaal en de duif niet meer zullen zien als 'vliegende rat', maar als volwaardige kunstenaar.

Deze maand in de bioSCOPE een ander bijzonder organisme: de Mudskipper, het visje dat heeft leren lopen (p. 11). Of anders de boomkreeft (p. 7)! Als je liever leest over wat er allemaal gebeurt met het departement, lees dan (bijna) alles over de nieuwbouw (p. 5) of welke biologiecursussen allemaal in de prijzen zijn gevallen (p. 8). Er is in ieder geval weer genoeg te lezen deze maand en anders is er nog wel een puzzeltje te maken (p. 18).

Veel leesplezier!

Marloes

Tijd maken

Tijd is een gegeven, de klok tikt autonoom. Als je werkt bepaalt de klok een groot deel van je agenda. Nu ik met pensioen ben, kan ik de tijd meer zelf maken. Hoop ik.

Naast de kloktijd heb je volgens de schrijfster en filosofe Joke Hermsen ook een innerlijke tijd. Voor je gevoel gaat de tijd soms langzamer, soms sneller dan de klok. Als je een goed boek leest, kun je tegelijk in heel verschillende tijdlagen verkeren. Als je geen baan meer hebt, heb je dan meer tijd? Gaat de tijd langzamer? Krijg je meer innerlijke tijd?

De moderne westerse economie dwingt tot steeds meer efficiëntie. Meer voor steeds minder tijd. Dat merken we ook in het onderwijs. De onderwijsnormen voor de tijd om te besteden aan college, cursus of individuele begeleiding worden steeds zuiniger. Als docent kreeg je enkele jaren geleden voor de begeleiding van een bachelor scriptie nog 20 uur, nu moet je het met 8 uur doen. Voor 20 uur kun je een intake gesprek hebben, een scriptieplan en schrijfplan bespreken, enkele (deel)concepten samen doorspitten en een eindgesprek hebben. Je kunt aandacht besteden aan de inhoud, maar ook aan structuur, vorm, taal en proces. En als het een interessant onderwerp is kan dat tot verdiepende gesprekken leiden die verder gaan dan de inhoud van de scriptie. Studenten stellen een dergelijke intensieve begeleiding zeer op prijs. Maar die tijd is er niet meer. Je moet dan tijd maken, die er in werktijd niet is. Eigen tijd. Die extra tijd kan je innerlijke tijd vergroten als het om waardevolle discussies gaat, waar je ook als docent van leert. Of als de student met jouw begeleiding een goed product heeft gemaakt, waar je trots op kunt zijn. Dat is iedere keer weer een ervaring die in kloktijd niet is uit te drukken.

Een opleidingsinstituut zou het capaciteitsprobleem kunnen aanpakken door pensionados als vrijwilligers in te zetten. Docenten met ervaring en tijd voor intensieve begeleiding. Dat gebeurt al. Maar het lost het capaciteitsprobleem niet fundamenteel op. En het is een belemmering om jonge docenten aan te stellen en een rol te geven in het onderwijs. Capaciteit is tijd, maar tijd is meer dan dat.

Jos Dekker